

[Lone Dybkjær]

rent forsyningssikkerhedsmæssigt, og det har vi da også vurderet, men vi tillægger også økonomien en vis værdi. Det er vi godt klar over ikke er socialdemokratiets problem, men det er altså noget, vi tager os lidt af.

Bemyndigelsen vil vi godt diskutere i udvalget. Det er muligt, at vi synes, teksten bør strammes op, så der også i selve paragrafferne står, hvad der skal forelægges for det energipolitiske udvalg, men det vil vi kigge på, når vi har den oprindelige tekst, som man jo ikke har fået forsynet lovforslaget med, foran os. Men vi er altså positive over for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil godt sige til fru Lone Dybkjær, at vores forsyningssikkerhed i dag ikke er væsentlig anderledes, end den var i sin tid. Det er klart, at vi gennem omlægningen til kul har fået en ekstra streng at spille på. Det er også klart, at naturgasprojektet forbedrer vores forsyningssikkerhed, men derudover er der ikke sket nogen væsentlig ændring i situationen, og selv om verdenssituationen måske ikke akut står over for et stort sammenbrud, kan det meget hurtigt ændre sig, således at vi er i en situation, hvor vi kan få problemer med forsyningen af olie. Vi kan også meget nemt komme i en situation, hvor vigtige kulleverandører falder ud. Samtidig må jeg understrege, at det samlede energiforbrug i Danmark ikke er faldende, det er tværtimod stigende, og det lægger regeringen jo også op til.

Endelig vil jeg med hensyn til bemyndigelsen sige, at normalt er det sådan, at de radikale er meget bekymrede over vidtgående ministerbemyndigelser, og jeg forstod fru Lone Dybkjærs indlæg sådan, at hun deler den bekymring, vi andre også har på det punkt.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Om det sidste vil jeg sige, at jeg jo også har læst bemærkningerne, og at vi overvejer, om den pågældende bestemmelse skal ind i selve teksten.

Om det første må jeg sige, at det er nok håbløst at diskutere med hr. Hans Hække-

rup, hvis udgangspunktet er, at vores forsyningssikkerhed ikke er væsentligt ændret, siden vi gennemførte den nugældende lov, for den er markant ændret. Dermed være ikke sagt, at vi for tid og evighed har garanti for, hvor meget olie vi kan få, og jeg er helt enig i, at energipolitikken ikke er handelspolitik, men storpolitik; men at sige, at vores forsyningssikkerhed ikke er væsentligt ændret, synes jeg dog er temmelig voldsomt at høre fra et parti, som tidligere har haft regeringsmagten og har gennemført en hel del på dette område netop for at forbedre vores forsyningssikkerhed.

(Kort bemærkning).

Arentoft (KF):

Jeg synes blot lige, jeg vil nævne over for hr. Hans Hækkerup, at hvis vi har oparbejdet enorme lagre og der kommer en virkelig alvorlig situation, kan vi komme i den situation, at vi skal afgive en hel del af dem i henhold til vores aftale med Det Internationale Energi Agentur. Vi kan ikke bare sidde og hygge os med alle vore, men skal dele med de andre. Det skal man lige have med i overvejelserne.

Tinning (VS):

Vi har naturligvis også haft en grundig diskussion i den venstresocialistiske folketingsgruppe om dette lovforslag, og vores konklusion kan sammenfattes i to ord: positivt afventende.

At vi er positive giver stort set sig selv. Når vi er afventende, er det selvfølgelig, fordi man aldrig ved, hvad der sker, ikke mindst når hr. Hans Hækkerup er med på banen.

Jeg vil godt redegøre for, hvad vi egentlig mener dette handler om, for det kan måske hjælpe til lidt klarhed.

Så vidt jeg kan se, handler det stort set bare om, at i 1980 vedtog man, at der skulle ligge disse 4 mill. t råolieækvivalent, og det svarede dengang, i 1984, til 90 dages forbrug, i 1985 til 110 dages, og det svarer nu til 160 dages. Så har der åbenbart siddet en eller anden rimeligt tænksom person i energiministeriet og spurgt sig selv: hvorfor skal vi nu have liggende til 160 dage, når vi engang syntes, vi kunne klare os med noget, der lig-